

[Assaig](#)**Des del cim dels anys, un poliedre**

Maria Enrich Murt i Judit Junyent Capdevila han presentat a la Biblioteca de Catalunya 'Converses amb Feliu Formosa', que aplega cinc anys de converses amb l'escriptor i la gent que l'ha conegut.

[Maria Pallàs Barrios](#) Estudis literaris. Redactora de Núvol

26/04/2026 [@AyramBauldiana](#) [Biblioteca de Catalunya](#) [Faves tendres #317](#)

Feliu Formosa és una figura essencial de la cultura catalana dels darrers cinquanta anys, tant per la seva poesia, que engloba vint-i-cinc volums, com per les seves traduccions de l'alemany, gràcies a les quals hem pogut llegir Brecht, Heine, Klee, Schiller, Goethe o Kafka, entre d'altres. També per la seva obra assagística, reunida a *Per una acció teatral* (Edicions 62, 1970) i *El gest i la paraula* (Viena, 2022); la dietarista, «que funciona com un autoretrat moral descarnat», i pel seu paper en el món de l'art dramàtic al llarg dels vint-i-cinc anys que va ser professor de l'Institut del Teatre. Ha elaborat articles de la *Gran Enciclopèdia Catalana*; ha sigut actor i militant del PSUC en època franquista. Per suportar la pèrdua de la seva primera dona, **Maria Plans i Macià**, va escriure el *Cançoner* (Vosgos, 1976), que «fou un esforç grandíssim, del qual primer no veia la finalitat» i que ara considera la seva *opera magna*.

Feliu Formosa i Judit Junyent | Foto: Biblioteca Nacional de Catalunya

Amb noranta-un anys, després d'una vida riquíssima, ha acceptat que dues dones dedicades a la divulgació de la cultura converteixin cinc anys de converses en un volum: *Converses amb Feliu Formosa. Des del cim dels anys*, editat per **Publicacions de l'Abadia de Montserrat**. Una, **Judit Junyent**, és bibliotecària de la Biblioteca de Catalunya i gestora cultural especialitzada en el gènere literari biogràfic; l'altra, **Maria Enrich**, ha sigut programadora cultural i regidora de cultura de l'Ajuntament d'Igualada durant anys. Ja tenien el costum d'anar a visitar sovint en Feliu Formosa quan va sorgir la proposta de convertir aquells intercanvis informals en una obra que situï cronològicament, des d'una mirada menys acadèmica, però fidel a la persona, el conjunt de la seva producció i fer-la dialogar amb les etapes que ha viscut.

Ordenat en blocs com «Infantesa i adolescència (1934-1951)», «Retorn a Barcelona: la vida amb la Mari i les primeres feines (1960-1967)», «Anys convulsos (1974-1981)» o «El jubilat que no es jubila (2000-2024)», dues terceres parts del volum comencen situant el lector amb un segment narratiu que explica els viatges de les autores a les ciutats clau dins de l'itinerari biogràfic d'en Formosa, o alguna anècdota, relacionada amb la conversa que ha de venir a continuació, que han rebut de coneguts de l'autor.

Un cop establert el paisatge de l'etapa, poden desplegar-se unes converses que tenen la solidesa de l'experiència compartida i que exploren el record («En Feliu és una persona de memòria prodigiosa!»), la construcció d'un caràcter («Si hi ha un tret que domini en el Feliu, és la generositat»), les seves preocupacions humanistes i culturals, i els ulls des d'on en parla («En la teva poesia es fa molt present un optimisme que en Joan Vinyoli, amb aquella concepció tràgica del món, no tenia»), el que hi ha rere cadascuna de les seves obres («La Mari portava un vestit blanc en plena revetlla de Sant Joan i brillava, el dia que la vaig conèixer; quan me la van presentar, l'Anna també anava de blanc») i qui ha sigut en Feliu Formosa en la intimitat, com a pare, com a amic, com a persona gran en la duresa d'una residència.

Feliu Formosa a la Biblioteca de Catalunya | Foto: Biblioteca Nacional de Catalunya

Per completar el retrat, l'última secció són converses breus amb els qui l'han conegut en diverses fases de la seva formació i desenvolupament: **Alex Susanna**, **Joan Casas Fuster**, **Pau Monter de Farnés**, **Miquel Desclot**, les seves filles **Clara** i **Ester Formosa Plans**, la seva segona dona **Anna Vila Badia**... A més de revelar noves capes del personatge, les autores han cregut que posar en diàleg els records d'entrevistes amb Feliu Formosa amb els de les persones que «l'han gaudit i patit» serviria per assegurar que la imatge no quedi decantada per una sola subjectivitat, sinó que tingui l'honestetat d'un poliedre.

EXTRET:

Pallàs Barrios, Maria. *Des del cim dels anys, un poliedre*. Núvol. (26/04/2026) <https://www.nuvol.com/lilibres/assaig/des-del-cim-dels-anys-un-poliedre-481730>